

Jak USA využívají své evropské kolonie

infokuryr.cz/n/2023/01/28/jak-usa-vyuzivaji-sve-evropske-kolonie

kuryr

28. ledna 2023

Státy EU jsou ve skutečnosti koloniemi USA a v současné době se obzvlášť ukazuje, jak USA doslova vysávají ze svých evropských vazalů. Existuje však pro Evropu ještě cesta ven, nebo je její osud zpečetěn?

Je zřejmé, že USA momentálně vysávají státy EU do sucha. USA dosáhly svého desetiletého cíle učinit Evropu závislou na svém LNG. Výsledné vyšší náklady na energie oslabují ekonomickou konkurenci z Evropy a s novým „protiinflačním zákonem“ nyní USA – v duchu hesla „Amerika na prvním místě“ – k sobě přitahují evropský průmysl. Tím, že přiměly státy EU, aby dodaly své zbraně na Ukrajinu k sešrotování, si USA také zajišťují zakázky na zbrojení v řádu třiciferných miliard.

Výsledek není překvapivý: EU a její členské státy jsou ekonomicky a politicky oslabovány, čímž se stávají ještě více závislými na USA. Musíte být krajně naivní, pokud chcete věřit, že tato výhra v

loterii spadla USA do klína téměř náhodou a že ji USA neplánovaly dostatečně dopředu.

Ruská tisková agentura TASS zveřejnila analýzu na toto téma, která podle mě stojí za přečtení, a proto ji přeložila.

Začátek překladu:

Euroatlantická jednota: Jak USA kradou Evropě

Denis Dubrovin, šéf belgického TASS, o tom, že EU prohrála obchodní válku proti USA a proč Brusel a Washington zůstávají jednotné

Je kolektivní západní fronta proti Rusku jednotná, nebo jsou rozpory tak velké, že by mohlo dojít i k obchodní válce mezi EU a USA, která by Rusku otevřela nové příležitosti?

Stručně řečeno: Ano, Fronta souhlasí, ale existují rozpory a jsou katastrofální. Ne, žádná obchodní válka nebude, protože EU ji už prohrála „na suchu“. A ano, Rusko má obrovské časové okno, které už nemá nic společného se Západem.

Níže se pokusím podrobně vysvětlit každou z těchto odpovědí. Začínám uprostřed.

Jak prohrát obchodní válku: průvodce

Od vypuknutí konfliktu na Ukrajině EU neúnavně uvalila sankce na svého třetího největšího obchodního partnera, Rusko (po Číně a USA). Od února 2022 nabyla „trestná opatření“ drakonických rozměrů. Navíc jsou to právě východoevropské státy přátelské Americe, které sankční hysterii aktivně podporují. Mnoho logistických řetězců je přes noc přerušeno, z nichž nejdůležitější jsou v energetice. Zatímco v roce 2021 odeslala Ruská federace do EU více než 40 procent plynu, v současnosti je to jen asi 9 procent. Výměna bude probíhat prostřednictvím čehokoli, co může EU získat, ale většinou prostřednictvím LNG, zejména z USA.

Podle Evropské komise vzrostly dodávky LNG z USA za prvních 11 měsíců roku 2022 o 137 procent ve srovnání se stejným obdobím roku 2021. To je téměř 2,5krát. Přitom v závislosti na umístění v hubech cena amerického LNG převyšuje náklady na ruský plynovod 3 až 7krát. Situace s výbuchy v Nord Streamu vypadá, jako by šlo o jakési upevnění přeskupení EU v energetické oblasti.

A Evropská komise je zjevně s tímto výsledkem docela spokojená, protože drahý plyn způsobil zisk z obnovitelných energií, které byly v Evropě v posledních deseti letech až do energetické krize silně dotovány. Poroste tedy zelená agenda?

Plyn však zdaleka není jediným ruským zdrojem, který si Evropa se souhlasem Washingtonu vzala pro sebe, nemluvě o ztrátách z odchodu z ruského trhu.

Rovnováha sil mezi EU a USA

Jaké jsou první výsledky těchto opatření přerozdělování ekonomických zdrojů EU a USA? Jsou smutní pro Evropu.

Za prvé, USA dosahují přímých super zisků prodejem LNG do EU a Evropané podle toho platí.

Zadruhé, prudký nárůst nákladů na energii již značně snižuje konkurenceschopnost evropského průmyslu ve srovnání s průmyslem USA; zde američtí výrobci dosahují nepřímých zisků, které nikdo nepočítá, ale které mohou být výrazně vyšší než zisky z prodeje LNG. Podle Eurostatu se v roce 2022 platby soukromých spotřebitelů zvýší 2,5 až 5krát, v závislosti na podmínkách smlouvy. Náklady na energii pro průmysl a obchod v EU se v některých případech zvýšily 7 až 10krát.

Zatřetí, poté, co USA schválily legislativu poskytující přímou podporu společnostem se sídlem v USA – 369 miliard USD Inflation Relief Act – evropští výrobci, oslabení rostoucími cenami energií a sankcemi proti Rusku, začali utrácet část svých peněz na přesun

výroby do Spojených států. To jsou nové daně, pracovní místa a větší kupní síla pro Washington a přesně naopak pro Brusel, další zdroj větší ekonomické síly pro USA na úkor Evropy.

Všechny tři body samozřejmě platí evropští daňoví poplatníci.

Šach mat.

Ale ne, to není všechno.

Za čtvrté, země EU poskytují Ukrajině významnou část svých zásob zbraní a naléhavě je potřebují navýšit. To znamená, že v praxi dojde k naplnění snu USA: zrušení celé evropské části NATO od sovětských zbraní, které je naléhavě potřeba nahradit novými zbraněmi (standardů NATO). Nabízí se otázka: v podmínkách energetického hladovění a výrobních problémů v Evropě, jejíž vojensko-průmyslový komplex bude schopen nabídnout nejkonečnější podmínky pro nejdůležitější zbrojní zakázky z Evropy: americké nebo evropské? Zaplatí to i evropští daňoví poplatníci.

Za páté, od počátku 21. století USA požadovaly, aby evropské země zvýšily své výdaje na obranu na 2 procenta HDP a aby alespoň 30 procent bylo vynaloženo na nákup nových zbraní (na nákup od koho?). Minulý týden generální tajemník NATO Jens Stoltenberg na davoském ekonomickém fóru prohlásil, že 2 procenta HDP již nejsou cílem, ale minimální hranicí vojenských výdajů zemí NATO.

A konečně za šesté: Jak v Davosu vysvětlil předseda Evropské rady Charles Michel, v roce 2022 EU utratila 50 miliard eur na všechny druhy pomoci Ukrajině, do toho nebyly zahrnuty prostředky na podporu ukrajinských uprchlíků a související problémy, s nimiž jsou zase konfrontovány především země Evropy. To je téměř třetina rozpočtu EU na rok 2022 ve výši 167 miliard eur.

Ne nadarmo první místopředseda Evropské komise Valdis Dombrovskis na fóru v Davosu řekl, že Evropská komise může letos v létě požádat země EU o dodatečné příspěvky do rozpočtu EU, protože

peníze došly. To bezesporu znamená nové daně nebo půjčky, které nezlepší ekonomickou situaci ve staré Evropě, která je předlužená na 80 procent HDP.

Teď je opravdu mat.

Mám však malý epilog: USA jsou ochotny investovat do výroby munice pro ukrajinské ozbrojené síly a také do výroby nedostatkové munice ze sovětské éry v chudých východních zemích EU. Americký vojensko-průmyslový komplex je také kapacitně natažen a východní Evropa má relativně levnou pracovní sílu a hlavně snadnou logistiku, jak dostat zboží k zákazníkům. Tím, že USA dávají Evropě kus „vojensko-průmyslového koláče“, ještě těsněji připoutávají EU ke konfliktu na Ukrajině.

Problémy a jednota

Takže problémy mezi oběma stranami Atlantiku jsou obrovské. USA začaly Evropu doslova ždímat a připravovat ji o její finanční, podnikové a intelektuální zdroje. Americký protiinflační zákon, o kterém šéfové institucí EU prohlásili, že vyvolal „v Evropě značné znepokojení“, byl ve skutečnosti jen třešničkou na dortu těchto procesů.

Ano, Evropané byli po schválení zákona napjatí a nervózní. Lídři EU se ve dnech 9. až 10. února sejdou v Bruselu na mimořádném summitu, kde budou diskutovat o tom, jak zvýšit konkurenceschopnost evropské ekonomiky, která se potýká s problémy. Vidí tři řešení: nižší daně, levné investice a nové levné zdroje surovin.

Evropská služba pro vnější činnost pod vedením Josepa Borrella tyto levné zdroje intenzivně hledá po celé Africe, ale když se vrátí ze svých cest po afrických zemích, Borrell si vždy stěžuje, že příliš poslouchají „ruské vyprávění“, které podává ruský ministr zahraničí Sergej Lavrov. řekli jim. Borrell na tom však nadále usilovně pracuje a slibuje, že „odhalí všechny ruské mýty“.

S penězi je to ještě složitější. V roce 2020 Evropská komise s velkou pompou oznámila zřízení fondu EU pro obnovu po pandemii ve výši 750 miliard EUR na období 2021–2027 – tyto peníze pocházejí z interní půjčky do roku 2052. To se týká půjčkou financované domácnosti z EU.

Cíl této peněžní injekce byl stejný: podpořit hospodářské oživení a růst v EU. Tyto peníze jsou posílány do zemí EU a podle zpráv evropských médií je ne všechny země dokázaly absorbovat. Srozumitelně to znamená, že ani tyto dotace nezvyšují důvěru podniků v evropskou ekonomiku. Z toho plyne otázka: pomůže EU dalších 300 až 400 miliard eur ve vypůjčených penězích, pokud společenství vytvoří protějšek k americkému zákonu o snižování inflace?

Zavřete řady

Proč při tomto rozsahu problémů zůstává fronta EU-USA jednotná, zatímco samotná EU se postupně stává ekonomickým stínem NATO?

Podle mého názoru jsou za tím hlavním důvodem globalistické elity a jejich kontrola nad médii. Když se podíváme na šéfy všech institucí EU, vidíme méně evropských politiků než angažovaných transatlantiků. Charles Michel, šéf Evropské rady, Ursula von der Leyen, šéfka Evropské komise, Roberta Metsola, předsedkyně Evropského parlamentu – ti všichni na rovinu mluví o svém zájmu o blaho evropských občanů a zároveň prosazují globalistickou agendu .

Profesní kvality těchto politiků lze charakterizovat na několika příkladech. V prohlášení o podpoře EU Ukrajině Von der Leyenová přečetla text, v němž se uvádí, že ztráty Ukrajiny dosáhly „100 000 vojenských důstojníků“. Zaprvé ze své zkušenosti německé ministryně obrany neví, že by počet obětí, které Kyjev pečlivě utajil, vyvolal mediální explozi, a zadruhé neví, že v ukrajinské armádě stěží může být „100 000 vojenských důstojníků“. . Nebo Charles Michel v Kyjevě vysvětluje, že sní o časech, kdy „Evropskou radu nebo Evropskou komisi povede Ukrajinec“.

Zároveň jsme na úrovni národního státu svědky rychlého poklesu ve vedení, mizení politiků jako Angela Merkelová, Jacques Chirac, nemluvě o Gerhardu Schröderovi, François Mitterrandovi nebo Margaret Thatcherové, kteří se dokázali bránit pokusy zrušit suverenitu jejich omezujících zemí pouze tím, že budou prosazovat evropskou integraci podél vektorů, které byly skutečně prospěšné pro jejich národy.

Jak EU získala takovou elitu, je předmětem samostatné komplexní studie. Ale ve zkratce: je to dominance globalistické a transatlantické agendy ve vědě, vzdělávání a médiích. Dnešní elita je generace, která od mládí vyrůstala s myšlenkami transatlanticismu.

Tato agenda je formulována transatlantickými centry, jako je Atlantická rada, German Marshall Fund a další struktury orientované na USA. A to vše je zakotveno v četných „evropských“ fórech, jako bylo minulé WEF v Davosu nebo nadcházející Mnichovská bezpečnostní konference v únoru, kde v podstatě neprobíhá žádná diskuse, ale každý řečník pouze souhlasí s ostatními.

Role USA a dolaru

Je třeba velmi jasně odpovědět na jednoduchou otázku: Jak převzaly moc USA? Odpověď: Byli hlavními příjemci dvou světových válek, které současně zničily jejich konkurenty. První světová válka přinesla Americe ohromný průmyslový boom a otevřela zdevastované Německo a v menší míře i další země Starého světa investicím. Druhá světová válka umožnila USA koupit většinu Evropy, a to jak ekonomicky tím, že ji zaplavily peníze podle Marshallova plánu, tak duchovně tím, že se prohlásily za vítěze, osvoboditele a hlavního obránce evropských národů. Na tomto základě se pustili do masivního úsilí o výchovu nových generací evropských transatlantiků.

Otázka, zda se USA chtějí znovu pokusit zopakovat svůj úspěch se současným globálním hybridním konfliktem a přitom se nevrhnout do propasti jaderné války, je z mého pohledu čistě rétorická.

USA mají jen jeden problém. Jakékoli bonusy, které obdrží, mohou být vymazány, pokud se svět vzdálí od dolaru jako rezervní měny. To by byl finanční, ekonomický a politický zánik USA, jak je známe. A tento výsledek je velmi pravděpodobný, pokud USA a země, které se k nim připojí, budou v této konfrontaci poraženy. Funkce dolaru jako hlavní rezervní měny není zaručena ekonomickou silou, ale vojenskou silou.

USA jsou proto připraveny pokračovat v navyšování podílu v tomto konfliktu s vědomím, že vítězství v konfrontaci s Ruskem zaručuje alespoň částečné zachování dolaru v této funkci, což znamená, že jakékoli bonusy, které obdrží od Evropy, mohou být kapitalizovány.

Okno příležitosti

Přejdeme k oknu příležitosti pro Rusko v této situaci. Existuje, ale realizace bude vyžadovat velkou dávku odvahy a velké intelektuální, organizační a vojenské úsilí. V podstatě jde o to, že přeměna konfliktu na Ukrajině ze strany kolektivního Západu v globální hybridní válku vedla k faktickému odtržení Ruska od světového systému ovlivněného Američany. Pokud se Rusko za 15 až 20 let, kdy nová generace politiků vyrostla na západních vzorech od mateřských škol, dostane do stejné bažiny globální dělby práce a elitářství, ve které je EU již zcela uvězněna, nevyhnutelně opakuje svůj osud.

Před 30 lety se mnohým zdálo, že být satelitem USA není tak špatná věc, protože existovala předvídatelnost a jasný soubor pravidel, která jste prostě museli striktně dodržovat. Těchto 30 let bohužel ukázalo, že americké satelity mají špatný konec: když nemají dostatek zdrojů nebo se jejich podpora stává ekonomicky neživotaschopnou, jsou prostě opuštěny, jako Afghánci, kteří lpěli na podvozku amerických letadel, resp. Kurdové, klíčoví spojenci USA, kteří byli opuštěni v Sýrii a Iráku. Jsou-li k dispozici zdroje, tak jako v bývalých

evropských koloniích a nyní v Evropě samotné, kolonizátora jednoduše živí. A tak dlouho, dokud to bude ekonomicky únosné je využívat.

Pro Rusko toto poznání prošlo vojenským konfliktem a země nyní stojí před nevyhnutelnou potřebou náročné reorganizace celé své ekonomiky a přepracování jejích základních principů. Země musí vytvořit nový technologický a průmyslový průlom tím, že opustí svou ekonomiku založenou na komoditách. Stát má pro tento účel všechny potřebné intelektuální a přírodní zdroje.

Rusko se s tímto úkolem vyrovnalo nejméně dvakrát ve své historii.

konec překladu

Thomas Röper

PRÁVO RESPEKT ODBORNOST

Sdílet: